

Definisjonsmakten i norsk innvandringsdebatt

En meningsinnholdsanalyse av debatten om innvandringsstopp fra juli 2023 i Aftenposten og VG

Bacheloroppgave i statsvitenskap

Universitetet i Stavanger

Håvard Reffhaug Hulbak

Studentnummer: 266696

Veileder: Gunnar Thesen

Levert dato: 13. mai 2024

Antall ord: 8790

Sammendrag

Innvandringsdebatten i norske medier er en debatt preget av polariserte forhold.

Definisjonsmakten over debatten påstås at sitter hos de to elitegruppene avisene siterer oftest som sine hovedkilder; makteliten og kultureliten. Gjennom en kvalitativ meningsinnholdsanalyse er debatten om innvandringsstopp fra juli 2023 undersøkt i 16 artikler fra Aftenposten og VG. Oppgavens problemstilling tar for seg hvem som sitter med definisjonsmakten over debatten for å identifisere generelle trekk ved norsk innvandringsdebatt i dag. For å søke svar på problemstillingen er definisjonsmaktens to dimensjoner analysert. Den første dimensjonen omhandler hvem som får tilgang til debatten, mens den andre tar for seg deltagerens meningsinnhold.

Oppgaven konkluderer med at elitegruppene fortsatt besitter definisjonsmakt over debatten ved en overvekt av representasjon blant alle kildegrupper. På den andre siden dominerer ikke lenger kultureliten i avisenes meningsformater, og debatten sees mangfoldig med unntak av lav representasjon fra minoritetsgrupper og kildegruppen «vanlige folk». I tillegg har oppgaven avdekket at i den konkrete debatten om innvandringsstopp er det makteliten ved den politiske høyreside som får mest gjennomslag for sine budskap som enkeltgruppe, dog preget av en intern splid rundt innvandringsrelaterte spørsmål. Det konkluderes også med at debatten preges av økende polariserte forhold. Samlet sett kommer det totale og samlede budskap fra flere kildegrupper, som makteliten ved den politiske venstreside, kultureliten, profesjoner og interessegrupper om bedre integreringstiltak fremfor innvandringsstopp frem. Debatten er også i hovedsak dominert av makteliten i første fase, mens i andre og avsluttende fase sees et mer profesjonsrettet preg. Påstanden fra deler av den mest innvandringskritiske høyresiden om en «moralistisk» elite i avisene finnes ikke holdbar etter analyse. Den forstås heller ved opplevelsen av stor og samlet motstand rundt en svært konservativ innvandringspolitikk med mindre oppslutning.

Forord

Denne oppgaven er siste brikke av puslespillet som utgjør tre fine og innholdsrike år som statsvitenskapelig student ved Universitetet i Stavanger. Det beste med selvstendigheten i en oppgave som denne er muligheten til å produsere noe innenfor egen interesse. Temaet baserer seg derfor på en konfliktfylt offentlig diskurs som personlig finnes svært interessant. Arbeidet har til tider vært svært krevende, ja til og med overveldende, med tanke på dataen som ligger tilgjengelig for øyet. På den andre siden kan ingen ta noe fra prosessens store læringsutbytte som har ført til personlig utvikling. Med disse ordene vil jeg rette en stor takk til min veileder Gunnar Thesen. Det rettes en spesiell takk for hjelpen med oppgavens avgrensning innenfor et tema som kan utforskes i lyset av en rekke teoretiske rammeverk. God og tydelig dialog rundt fokusområder og fremgangsmåte har vært nøkkelen i utformingen av denne oppgaven.

Det rettes også en takk til studieprogramleder Ellen Ravndal og øvrig fakultet for et ryddig opplegg i oppfølging ved obligatoriske bachelorseminarer. I tillegg har mine dyktige medstudenter bidratt med motivasjon under prosessen. Denne grunnmuren har sikret at det nå føles stolthet over oppgaven som ferdig produkt. Videre håpes det at oppgaven finnes interessant og lærerik hos den som måtte lese!

Håvard Reffhaug Hulbak

Stavanger, 13. Mai 2024

Innholdsfortegnelse

1.0. Innledning	4
1.1. <i>Problemstilling og teori</i>	5
1.2. <i>Oppgavens avgrensing og fremgangsmåte</i>	6
2.0. Teori	8
2.1. <i>Kildegrupper</i>	8
2.2. <i>Begrepet om definisjonsmakt</i>	9
2.2.1. <i>Definisjonsmaktens første dimensjon</i>	9
2.2.2. <i>Definisjonsmaktens andre dimensjon</i>	10
2.3. <i>Videre utfordringer ved definisjonsmaktens avslørte forhold</i>	11
2.4. <i>Polariserte forhold: splid innad og mellom eliten</i>	11
3.0. Metode	14
3.1. <i>Kvalitativ meningsinnholdanalyse</i>	14
3.3. <i>Datautvalg</i>	17
3.4. <i>Valg av fokusområder i datautvalget</i>	20
4.0. Empiri og diskusjon	21
4.1. <i>Definisjonsmaktens første dimensjon ved deltagende kildegrupper</i>	21
4.2. <i>Definisjonsmaktens andre dimensjon</i>	23
4.2.1. <i>Debattens tidslinje</i>	23
4.2.2. <i>Videre analyse av fremtredende meningsinnhold</i>	24
4.3. <i>Påstanden om den «moralistiske eliten»</i>	27
5.0. Konklusjon	30
6.0. Litteraturliste	32

1.0. Innledning

Hvilke aktører dominerer i avisenes dekning av den norske innvandringsdebatten, og hvordan kommer meningsinnholdet til uttrykk?

Innvandringsdebatten er en av de mest engasjerende og gjentakende debattene som har preget norsk politikk det siste tiåret. Særlig etter flyktningkrisen i 2015 har den ikke-vestlige innvandringen til Europa økt betraktelig. De senere årene, etter det som betegnes som «Innvandringsvalget» i 2017, har nye spørsmål om Norges mottakelse av innvandrere blitt aktuelle som følge av «Svenske tilstander», krig i Ukraina og konflikten mellom Israel og Palestina. Innvandringsdebatten utviklet seg ytterligere i juli 2023 da Unge Høyre leder Ola Svenneby hevdet at full innvandringsstopp til Norge var nødvendig for å hindre at samfunnet skulle falle fra hverandre (Iversen, 2023). Utsagnet kom som følge av en kombinasjon av håndhilsningsnekt fra innvandrerungdom mot kvinnelig rektor på en ungdomsskole, og avsløringer om uttak av barn fra skolen på grunn av store kulturforskjeller. Dette i tillegg til henvisning til økt innvandringsrelatert kriminalitet i Sverige og Frankrike.

Tidligere forskning konstaterer en noe ujevn fordeling når det kommer til deltagelse og representasjon i innvandringsdebatten i norske medier (Figenschou & Beyer, 2014; Knudsen Haarr & Krogstad, 2011; Krogstad, 2022; Midtbøen, 2017). I meningsformatene til avisene trekkes «kultureliten» frem som en dominerende aktør i den generelle innvandringsdebatten, mens «makteliten» var sterkt representert i øvrige nyhetsformater (Figenschou & Beyer, 2014). Totalt sett ble det avdekket en fremtredende elitedominans, og hevdet at definisjonsmakten i debatten ligger hos elitegruppene selv om debatten inneholder et mangfold av deltagere. Denne oppgaven ønsker å videreføres deres forskning ved å sette søkelys på spesielt meningsinnholdet i debatten, noe de etterlyser avslutningsvis. På bakgrunn av dette gjøres det derfor en kvalitativ studie av 16 avisartikler om debatten rundt innvandringsstopp i både menings- og nyhetsformater. Dette vil kunne si noe om status på definisjonsmakten i norsk innvandringsdebatt i nyere tid og hvordan den kan ha endret seg på 10 år. Oppgavens funn rundt definisjonsmakt kan være noe ulikt etter at nyere hendelser som for eksempel flyktningkrisen fra 2015 har preget forholdene i norsk innvandringsdebatt (Øvergård, 2021). På bakgrunn av dette vil meningsinnholdet i debatten om innvandringsstopp undersøkt. To dimensjoner av definisjonsmakten trekkes frem, disse vil bli

analysert i oppgavens teoridel, og videre i forhold til analyse av artiklene fra Aftenposten og VG (Petersson & Carlberg, 1990).

Den generelle dekningen av innvandringsdebatten forekommer på en rekke måter, fra aviser på nett og i papirformat, til sosiale medier og TV-sendinger. Aktører som interessegrupper og profesjoner bidrar ofte med politiske innspill, faglig ekspertise og personlige erfaringer, i tillegg til innspill fra såkalte «vanlige folk». Hvordan ser denne kildefordelingen ut i to av Norges største riksaviser, Aftenposten og VG i dag? Hvem fikk delta og uttrykke sine meninger i den overnevnte debatten om innvandringsstopp?

1.1. Problemstilling og teori

Denne oppgaven tar utgangspunkt i funnene gjort av Tine Ustad Figenschou og Audun Beyer i forskningsartikkelen «Elitene, minoritetene og mediene» fra 2014, og ønsker å bygge studien videre kvalitativt innenfor et smalt dagsaktuelt felt av innvandringsdebatten.

Oppgavens problemstilling lyder derfor; **Hvem har definisjonsmakt i den norske innvandringsdebatten?** Hva ligger bak aktørenes meningsinnhold? Hvem deltar og preger debatten, hvilke posisjoner representerer de? I hvilken grad kan vi finne de samme mønstrene som Figenschou og Beyer gjorde for ti år siden? Disse spørsmålene håper å kunne trekke noen spesifiserte generaliseringer innfor mediedekningen av norsk innvandringsdebatt i nyere tid. Oppgaven ser også etter spor av et polarisert forhold mellom kultureliten og makteliten i avisenes dekning av debatten, ved å undersøke deler av den politiske høyresides påstand om en «moralistisk korrekt elite» i innvandringsdebatten (Fangen & Vaage, 2015; Figenschou & Beyer, 2014; Fladmoe et al., 2023). Totalt sett vil denne oppgaven kunne oppsummere hovedtrekkene i moderne norsk innvandringsdebatt presentert i mediene.

Det teoretiske rammeverket for oppgaven baserer seg på dimensjonene av definisjonsmaktbegrepet, og polariseringsteori. Vi vet allerede at kultureliten har dominert meningsformatet, derfor kan klasseskillene mellom eliten og «vanlige folk» kan være preget av medienes inkludering av et større mangfold ettersom uttalelser fra elitegruppene veier tyngst (Figenschou & Beyer, 2014). Her kan svaret ligge på hvorfor en mulig skjevfordeling finner sted, eller er det rett og slett bevissthet rundt hierarkiske strukturer? Forholdet mellom Makteliten og Kultureliten kan videre utforskes innenfor polariseringsteori med søkelys på de to dimensjonene holdningspolarisering og affektiv polarisering (Fladmoe et al., 2023).

Holdningspolariseringen kan også forklare forskjeller i individuelle meninger som differensierer innad i de ulike gruppene, for eksempel der Svenneby har møtt kritikk fra egne partifeller presentert i media. Den affektive polariseringen bidrar med perspektiver på retorisk nivå rundt måten aktørene omtaler hverandre på. Sammenlagt vil dette teoretiske rammeverket, med utgangspunkt i forskningen til Figenschou og Beyer fra 2014 bygge videre på deres funn med etterlyst metode i form av en kvalitativ analyse av meningsinnhold der også argumenter og posisjoner eksamineres. Deres funn om definisjonsmakt og elitedominans vil analyseres i debatten om innvandringsstopp fra juli 2023. Forholdet til makteliten og funnene om deres dominans i nyhetsformatene vil analyseres, samt funnene om kulturelitistisk overvekt i meningsformatene. Her vil perspektiver på en kompleks avgrenset innvandringsdebatt i nyere tid presenteres, etter at flere innvandringsrelaterte saker som flyktningkrisen 2015, og innvandringsvalget 2017 med borgerlig seier har preget samfunnet siden 2014 (Fangen & Vaage, 2015; Gullikstad et al., 2021; Øvergård, 2021). Det er derfor grunn til å tro at definisjonsmakten kan ha endret seg med for eksempel en større aksept for innvandringskritikk og skepsis innad mellom elitene, samt fra «vanlig folk» mot den etablerte elite. Definisjonsmaktens to dimensjoner om deltagelse og meningsinnhold er derfor sentrale og anvendes teoretisk. Formålet er derfor å teste om Figenschou og Beyers forskning, og deres konklusjoner om deltagende aktører og definisjonsmakt er holdbare i en nylig spisset innvandringsdebatt.

1.2. Oppgavens avgrensing og fremgangsmåte

I denne oppgaven er det valgt ut 11 artikler om debatten rundt innvandringsstopp fra Aftenposten, og 5 artikler fra VG. Dette er alle artiklene fra de valgte avisene i den aktuelle perioden om spesifikt fenomen, ettersom benyttet søkemotor presenterer disse 16 treffene etter relevant avgrensning. Avisene er valgt på grunnlag av deres posisjon som to av Norges største riksaviser. Alle artiklene er fra juli 2023 da debatten både oppstod og var på sitt heteste dette tidspunkt. I de ulike artiklene vektlegger oppgaven artikkelens hovedkilde med kildens posisjon, og mest sentralt; meningsinnhold. Formålet er å gjøre en kvalitativ analyse av meningsinnhold i avisenes menings- og nyhetsformater på nett (Johannessen et al., 2021). Dette for å kunne bygge videre på tidligere forskning med nye og relevante teoretiske tilnærminger. Etter introduksjonen følger en grundigere gjennomgang av teoretisk rammeverk, før en mer utfyllende metodedel presenteres, videreført av data og empiriske funn. De empiriske funnene vil bli helhetlig analysert etter tematiske fokusområder som

deltagelse, representasjon, og meningsinnhold i Aftenposten og VG med valgt teoretisk rammeverk som utgangspunkt. Funnene vil drøftes og diskuteres systematisk, før oppgaven så oppsummeres helhetlig i konklusjonen.

2.0. Teori

Den norske innvandringsdebatten er et hyppig studert fenomen de siste årene, der media går igjen som en av de viktigste aktørene i presentasjon av både nyheter og meningsutvekslinger til og blant befolkningen (Fangen & Vaage, 2015; Figenschou & Beyer, 2014; Fladmoe et al., 2023; Midtbøen, 2017; Strompedal, 2012; Øvergård, 2021). Kultureliten dominerer avisenes meningsformat og havner i klinsj med særlig deler makteliten etter påstander om «moralsk korrekthet» fra den mest innvandringskritiske høyreside, oftest representert Fremskrittspartiet (Fangen & Vaage, 2015; Figenschou & Beyer, 2014). For å belyse problemstillingen og søke svar på underliggende forskningsspørsmål om hvem som dominerer og definerer i dagens innvandringsdebatt kan en benytte begrepet om definisjonsmakt, og polariseringsteori.

Debatten er preget av et større mangfold deltagere som nevnt innledningsvis, disse presenteres nedenfor. Det er derfor viktig å opplyse om at man ikke nødvendigvis kan sette et likhetstegn mellom hvem som har størst tilgang til mediedebatten, og hvem som har definisjonsmakt. Oppgaven søker en bredere forståelse av funnene om elitedominans i norsk innvandringsdebatt fra Figenschou og beyer (2014), og hvordan særlig definisjonsmaktens andre dimensjon om meningsforhold påvirker forholdene. Meningsinnholdet må tas i betraktning ettersom dette vil være med på å forklare hvem som i størst grad kommer gjennom med sine budskap (Petersson & Carlberg, 1990). Det vil knyttes teoretiske perspektiver fra polariseringsteori for å forstå mønstrene konkludert med i deres tidligere forskning, og det moderne debattklimaet. Samlet sett vil kombinasjonen videre bidra til en unik analyse av norsk innvandringsdebatt ved den spesifikke debatten om innvandringsstopp.

2.1. Kildegrupper

For å kategorisere innvandringsdebattens ulike aktører anvendes store grupperinger. De sentrale aktørene i norsk innvandringsdebatt blir betegnet som Kultureliten, makteliten, «vanlige folk», profesjoner, og interessegrupper (Figenschou & Beyer, 2014). **Kultureliten** består i hovedsak av kommentatorer, journalister, redaktører, og andre med mer generell kulturell innflytelse. **Makteliten** er i hovedsak politikere, politiske aktører, byråkrater, og andre med større politisk og økonomisk innflytelse. Begrepet «**vanlige folk**» referer til den større befolkningen utgjort av enkeltpersoner med meningsbidrag i ulike fora, uavhengig av yrke eller politisk ståsted i gjeldene sak. Med **profesjoner** menes her eksperter, forskere, og akademikere med spesifikk kunnskap som bidrar relevant innenfor innvandring- og integreringsdebatten. **Interessegrupper** refererer til organisasjoner med særskilt søkelys på,

og interesse for innvandringsrelaterte saker, som for eksempel flyktningshjelpen eller antirasistisk senter.

2.2. Begrepet om definisjonsmakt

Begrepet definisjonsmakt baserer seg på evnen til å påvirke hvordan spørsmål, utfordringer og ulike synspunkt blir definert og presentert i den offentlige debatten/diskursen (Petersson & Carlberg, 1990). Innenfor begreper settes det rammer for hva som regnes akseptabelt å diskutere, innen en gitt tematikk. Hvilke perspektiver blir inkludert, og hvilke blir ekskludert? Dette er med å påvirke løsningene som foreslås. Har man definisjonsmakt over debatten betyr det dermed at du som aktør, eller din tilhørighet i en gitt gruppe, gir større autoritet til å forme den offentlige debatten (Grant, 1989). Som et resultat av dette påvirkes samfunnets generelle oppfatninger og handlinger etter hvem som innehar definisjonsmakt. Teorien om definisjonsmakt forteller oss hvordan elitegruppene, her de med kulturell og politisk makt, setter prinsippene for innvandringsdiskursen. På den andre siden er det viktig å anerkjenne at definisjonsmakten ikke er absolutt (Figenschou & Beyer, 2014). Dette begrunnes ved at den både er utsatt for intern og ekstern kritikk, som for eksempel mellom og innad i makteliten, som denne oppgaven også utforsker. Det foregår en konstant kamp mellom kildegruppene i ønsket om å forme debatten etter egne interesser og verdier (Grant, 1989). De to dimensjonene av definisjonsmakten er sterkt knyttet til hverandre. Ved økt tilgang til den offentlige debatten i mediene kommer også en naturlig større rolle i å definere hvordan debatten blir diskutert og definert. Her supplerer dimensjonene hverandre.

2.2.1. Definisjonsmaktens første dimensjon

Den første dimensjonen av definisjonsmakten omhandler hvem som har tilgang til debatten (Petersson & Carlberg, 1990). Hvem slipper til? Og hvordan slipper de til? Definisjonen av denne dimensjonen omfavner alle som får mulighet til å delta i den offentlige debatten, samt hvilke aktører som blir sett på som legitime kilder eller aktører med autoritet. Her er det snakk om et mangfold av deltagere innen innvandringsdebatten, dette inkluderer makteliten, kultureliten, profesjoner, interessegrupper og vanlige folk. På den andre siden, slik avdekket i tidligere forskning, sitter ofte elitekildene på ekstra privilegier når det gjelder tilgangen til mediene for formidling av sine budskap (McCombs & Shaw, 1972). Det kan derfor reises spørsmål om spesielle mekanismer for tilgang til mediene må avdekkes i fremtidig forskning. Dette for økt deltagelse fra andre enn elitegruppene.

2.2.2. Definisjonsmaktens andre dimensjon

Den andre dimensjonen setter søkelys på hvordan spørsmål og problemstillinger defineres i den offentlige debatten (Petersson & Carlberg, 1990). Elitekildene vil kunne påvirke hva slags tematikk som blir diskutert og definert i den offentlige debatten gjennom sin store representasjon. Deres løsninger på problemene kommer derfor hyppigst frem. Dimensjonen tar for seg meningsinnhold, og hva slags budskap som når oftest frem i de offisielle mediene. Gjennom å i hovedsak definere hva som anses som viktige eller relevante spørsmål, kan elitegruppene påvirke vekten av meningsinnhold i den offentlige debatten.

I hovedsak er det kultureliten, makteliten og «vanlige folk», som bidrar med meningsinnhold i innvandringsdebatten (Allern, 2001; Figenschou & Beyer, 2014; Fladmoe et al., 2023; Øvergård, 2021). Når mediene velger ut kilder, viser de sitt valgte mangfold av aktører som den generelle befolkningen bør ha en interesse av å lytte til (Allern, 2001). Dette er med på å forme den offentlige debatten. De to elitekildene sitter med definisjonsmakt over debatten, dette kan påstås å være på grunn av deres høye posisjon på den sosiale rangstigen. Høy representasjon fra disse kildene fremstår da naturlig etter en antagelse fra resten av samfunnet om deres økte kompetanse rundt politikk og medier. Med utgangspunkt i de eksisterende klasseskillene som maktposisjonene fremmer, vil derfor en majoritet av befolkningen kunne ta innover seg meningsutvikling fra disse kildene basert på tillit og troverdighet. Mediene ytrer seg i det sosiale rom, og det sosiale rom kan sees på som totalsamfunnet ulik tilgang på ressurser (Aakvaag, 2008). Forskningen til Figenschou og Beyer konstaterer som nevnt at kildene opererer på ulike premisser i en allerede definert debatt (2014).

På den andre siden sees også et eget forhold mellom kultur- og makteliten når det kommer til maktelitens mulighet for spalteplass i avisene. «Offisielle kilder, med tette bånd til myndighetene, nyter klare fordeler i konkurransen om tilgang til mediene.» (Figenschou & Beyer, 2014, s. 25). I tillegg kan offisielle kilder også ha posisjoner innenfor medieinstitusjonene og da som del av kultureliten, som for eksempel forfattere eller redaktører for politiske blogger (Petersson & Carlberg, 1990). Dette vil være enda en mulig forklaring rundt funnene om kulturelitens dominans i avisenes meningsformater.

2.3. Videre utfordringer ved definisjonsmaktens avslørte forhold

Ettersom det er elitekildene som sitter med mest definisjonsmakt over debatten, må også andre aktører forholde seg til deres premisser (Grant, 1989). Man kan stille seg spørsmålet om dette direkte hemmer deltagelse og representasjon fra de andre kildegruppene i debatten, og ikke minst om deltagelsen fra etniske minoriteter i gruppen «vanlige folk» betydelig svekkes av det å ikke bidra med definisjonsmakt. For at innvandrere også skal delta i den offentlige debatten rundt innvandring har hva slags informasjon, og hvordan den formidles i avisene betydning. Kildegruppen av etniske minoriteter utenfor elitekildene påstås allerede å være en del av fenomenet «representasjonens forbannelse», dette skal være at «uavhengig av hvordan de ønsker å identifisere seg selv, er det en risiko ved å delta i den offentlige debatten at de blir redusert til «minoriteten» (Nadim, 2017, s. 43.). Dette gjelder i saker både innenfor og utenfor innvandringsdebatten, der minoritetsbakgrunn er sentralt, men også der det ikke er sentralt for sakens innhold. Ut ifra dette kan vi stille spørsmålet om elitenes dominans kan forsvares, selv om de naturligvis har lettest tilgang til mediene. «De synspunktene som grunnleggende utfordrer elitenes samlede verdier og verdenssyn, slipper dermed som hovedregel ikke til i de ordinære massemediene.» (Figenschou & Beyer, 2014, s. 27). Her illustreres det hvordan maktstrukturer kan opprettholdes gjennom innvandringsdebatten, på den andre siden kommer det også frem at den totale dekningen også er preget av et større mangfold av de nevnte kildegruppene, samt individer med innvandrerbakgrunn.

2.4. Polariserte forhold: splid innad og mellom eliten

Det kan være nødvendig for elitegruppene å spille sammen for å opprettholde sin dominans i innvandringsdebatten. «Elite- og medienettverkene er både blitt mer profesjonelle og mer gjensidig avhengig av hverandre» (Reunanen et al., 2010). Selv om den totale kritikken mot medienes dekning av innvandringsdebatten sank under flyktningkrisen i 2015, var fortsatt en nevneverdig kritikk fremtredende blant deler av gruppen som betegnes som vanlige folk, men ikke minst deler av makteliten som befinner seg mot høyresiden på den politiske aksene (Øvergård, 2021). Forskningen viser at påstanden om en moralistisk elite har lenge vært fremtredende fra denne siden, anført av Fremskrittspartiet i kritikken mot medias belysning av mer kritiske perspektiver på innvandringsdebatten (Fangen & Vaage, 2015; Figenschou & Beyer, 2014; Øvergård, 2021). Vi kan derfor stille spørsmålet om meningsforskjellene innad i makteliten videre er med på å styrke kulturelitens dominans i meningsformatene, spesielt ved mer samlet meningsinnhold. På den andre siden har også tidligere forskning belyst denne

problemstillingen, og svaret er tilsynelatende nei. Dette fordi alle elitegruppene er utsatt for kritikk innad og utenfor egne elitegrupper. Derfor kan ingen kontrollere den fulle fremstillingen av en gitt debatt ettersom det er et etablert faktum at flere aktører skal få bidra, og slipper til (Allern, 2001; Manning, 2001).

Innvandringsdebatten blir omtalt som meget polarisert, da særlig innenfor makteliten, men også som nevnt mellom de to elitegruppene (Fangen & Vaage, 2015; Figenschou & Beyer, 2014; Fladmoe et al., 2023). Et polarisert forhold innad i makteliten vil i hovedsak skyldes partipolitiske forskjeller i holdninger til innvandring, men kan også variere innad i partier når man ser på variabler som kjønn og alder (Fladmoe et al., 2023). På den andres siden finnes det et tydelige forskjeller mellom venstre- og høyre aksene i majoritetsholdningen til sentrale spørsmål i innvandringsdebatten, som for eksempel ved bosetting av antall flyktninger (Fangen & Vaage, 2015; Øvergård, 2021). Holdningspolariseringen mellom aksene økte også under flyktningkrisen i 2015 og naturligvis under «innvandringsvalget» i 2017 da mediernes søkelys var rettet mot de ulike stemmene i innvandringsdebatten for å opplyse en engasjert befolkning (Fladmoe et al., 2023). Ettersom en økende holdningspolarisering har manifestert seg innad i makteliten i Norge de siste årene vil det derfor være svært aktuelt for fremtidig forskning å fokusere på dette forholdet, når debatten rundt innvandringsstopp og mulige «svenske tilstander» er store fokus i innvandringsdebatten. Det vil da være interessant om makteliten er nødt til å finne større rom for kompromiss og moderere egne synspunkt for å samarbeide mot trykkende innvandringsrelaterte utfordringer. Dette kan mulig bidra til at holdningspolariseringen reduseres.

Fladmoe et al. forteller at affektiv polarisering refererer til en økning av negative følelser mot motstandere av ens politiske ideologi eller gruppe, uavhengig av politiske posisjoner (2023). Høyresiden føler seg stemplet som både fordomsfulle og rasistiske av kultureliten (Fangen & Vaage, 2015). Kultureliten har ifølge de innvandringskritiske stemmene på høyresiden dannet et bilde om at innvandring utelukkende er positivt for det norske samfunnet (Figenschou & Beyer, 2014). Annen tidligere forskning viser også at alle deltagende kildegrupper kan oppleve å føle seg urettferdig behandlet av media (Brox, 2009; Manning, 2001; McCombs & Shaw, 1972). Meningsinnholdet til deltagerne ved definisjonsmaktens andre dimensjon blir da sentralt. Det blir dermed viktig å kunne kategorisere hvem som får mest gjennomslag i mediene for sine budskap.

Rundt spørsmålet om det finnes et polarisert forhold mellom kultureliten og makteliten i media vil tidligere forskning derfor svare delvis ja. Den affektive polariseringen gjør seg mest gjeldene mellom høyresiden av politikken og kultureliten, de er den dominerende gruppen innad i makteliten som har uttalt seg om en direkte misnøye mot en skjev dekning av innvandringsdebatten (Fangen & Vaage, 2015; Figenschou & Beyer, 2014; Fladmoe et al., 2023). Selv om den politiske venstreaksen også kan føle seg urettferdig behandlet av media generelt og i andre debatter, har ingen lik nevneverdig kritikk rundt dekningen av innvandringsdebatten vært synlig i det offentlige. Tvert imot, kritiserer de heller påstandene fra høyresiden og innvandringskritikerne om et skjevt mediebilde som følge av en moralistisk elite som usaklige. Dette baserer seg i all hovedsak på politiske forskjeller i synet på innvandring og integreringspolitikk, samt avisenes egne politiske helning i en presse som i teorien skal dekke alle debatter nøytralt (Allern, 2001; McCombs & Shaw, 1972; Strompedal, 2012). Dynamikken i norsk innvandringsdebatt er derfor svært kompleks med både holdningspolarisering og affektiv polarisering mellom de forskjellige kildegruppene.

Selv om kultureliten også er noe preget av et polarisert forhold til særlig makteliten fra høyre, finnes det ingen tydelige bevis på at en like stor konflikt finner sted innenfor kultureliten i norsk innvandringsdebatt (Figenschou & Beyer, 2014; Knudsen Haarr & Krogstad, 2011). Makteliten virker derfor i større grad preget av en total polarisering, noe som kan svekke deres helhetlige rolle i avisenes formater når de utspiller sine politiske kamper der (Fangen & Vaage, 2015; Strompedal, 2012; Øvergård, 2021). Dette forteller oss at det er viktig å eksaminere konsekvensene og gradene av nevnt polarisering, for å møte nye innvandringsrelaterte spørsmål.

3.0. Metode

I metodedelen skal valg rundt oppgavens utforming og forskningsdesign begrunnes. Valgene gjort i utformingen av denne oppgaven er gjort som følge av en grundig eksaminering av ulike alternativ, som har ført til den metoden med mest hensiktsmessig gjennomføringsevne. En kvalitativ meningsinnholdsanalyse har blitt gjennomført, med et samfunnsvitenskapelig teoretisk rammeverk gjort rede for over. Valg og metode vil også kunne begrunnes etter oppgavens begrensninger der det er relevant, samt utfordringer ved oppgaven. Datautvalget av nyhetsstoff med fokusområder forklares før videre presentasjon av diskusjonen rundt denne oppgavens empiriske funn.

3.1. Kvalitativ meningsinnholdanalyse

Ettersom oppgavens problemstilling er analyserende og forsøker å forklare en spesifikk innvandringsdebatt er det mest hensiktsmessig å benytte seg av en kvalitativ metode med søkelys på tekst og meningsinnhold enn kvantitative data (Ringdal, 2018). Figenschou og Beyer brukte i sin artikkel fra 2014 kvantitative metoder for å trekke større generaliseringer i den helhetlige innvandringsdebatten. De la videre føringer for kvalitative studier på meningsinnhold etter deres omfattende datainnsamling fra norske medier. En debatt er et sosialt konstruert fenomen og er i konstant endring etter samfunnets føringer (Lundh, 2014; McCombs & Shaw, 1972). Selve debatten om innvandringsstopp fra juli 2023 forekommer som et valgt fenomen for denne oppgaven. Artikkelen fra Aftenposten og VG vil ved hjelp av dokumentanalyse analyseres etter svar på problemstillingen ved å gå i dybden i debatten, mens avisene blir undersøkelsesenheter (Johannessen et al., 2021). I tillegg er også de akademiske artiklene som denne oppgaven benytter for teoretisk bredde selve grunnmuren for analysen av empirien i de valgte nyhetsartiklene. Både forskningsartikler og nyhetsartikler går under betegnelsen «dokumenter» (Grønmo, 2016). «Dokumenter gir oss informasjon om et saksforhold nedtegnet på et spesielt tidspunkt og et spesielt sted, ofte med tanke på spesifikke lesere. «Dokumenter sier noe om forfatterne, deres virkelighetsforståelse og meninger, samt faktabeskrivelser som forfatterne ønsker å presentere» (Johannessen et al., 2021, s. 237).

På den andre siden er det viktig å skille mellom ulikhetene ved forskningsartiklene og nyhetsartiklene selv om de kan gå under samme kategori. Innholdets objektivitet må nøye overveies i form av å kunne skille mellom meningsytringer og faktainnhold i de ulike

dokumentene, i tillegg til retoriske virkemidler fra dokumentets forfatter(e). Det er dette som i hovedsak vil skille forskningslitteraturen fra de valgte artiklene i mediene, ettersom de både vil skildre aktørenes politiske meninger i tillegg til statistisk fakta. I hovedsak er den store fordelene ved en kvalitativ innholdsanalyse at den kan brukes på alle typer tekst, og at denne oppgaven kan trekke frem de relevante faktorene i nyhetsartiklene for å besvare forskningsspørsmålene (Ringdal, 2018).

Det finnes en felles ulempe ved kategoriseringen av de ulike kildegruppene i denne oppgaven og i artikkelen til Figenschou og Beyer som de nevner slik; «For det første er grupperinger som «kultureliten», «den politisk korrekte elite og «den moralistiske eliten» uklare størrelser» (2014). Grunnen til dette er at det er vanskelig for individet og selv plassere seg innenfor disse beskrivelsene, de fremstår derfor som «stråmannsgrupper» som i hovedsak brukes til argumentasjon til deres forskning. På den andre siden trengs visse kategoriseringer for å trekke generaliseringer på samfunnsnivå slik de gjør i sin store kvantitative studie med klare og nevnte definisjoner for hver gruppe. I denne oppgaven brukes det samme grupperinger og definisjoner for å bygge studien videre i det konkrete meningsinnholdet av en innvandringsdebatt slik de oppfordrer til (Figenschou & Beyer, 2014). På grunnlag av dette setter denne oppgaven også søkelys på hvilke aktører med meningsinnhold som dominerer i de valgte avisene. Dette i tillegg til søkelyset på nyhetsartiklenes hovedkilde og dens/deres posisjon(er) innenfor de ulike kildegruppene.

En nevneverdig fordel med denne kvalitative dokumentanalysen av meningsinnhold er at det er en svært effektiv metode som krever utvalg av data i stedet for innsamling av egen data (Johannessen et al., 2021). Resultatene i en oppgave som denne vil også være svært stabile med tanke på at dokumentene for analysen er upåvirket av selve forskningsprosessen. De valgte nyhetsartiklene er eksisterende og tilgjengelige for allmenheten, på den andre siden kan disse fortsatt redigeres av ansatte ved medieinstitusjonene, i tillegg til at ytringer og sitater fra deltagende aktører kan trekkes tilbake (Allern, 2001). I denne studien er det derimot usannsynlig at noe sånt skulle skje, med tanke på at den spesifikke debatten fant sted for 10 måneder siden. Det er dog viktig at man er obs på disse eventuelle endringene som kan finne sted i tidsrommet ved oppgaveskriving for resultatenes nøyaktighet. På grunn av dokumentanalyseres påståtte høye stabilitet ved grunnene over, kan de dermed kategoriseres som svært nøyaktige.

En annen utfordring ved denne oppgavens metode i valg av artikler kan være partisk selektivitet (Johannessen et al., 2021). Oppgaven er begrenset med to valgte aviser med tanke på dybdeanalyse i en kvalitativ sammenheng innenfor de ressursene, og både tids- og størrelsesmessige begrensningene som er satt for en studie på bachelornivå. Det er ingen tvil om at fler aviser som enheter for undersøkelse ville vært foretrukket for å trekke større generaliseringer, men en analyse av to aviser vil fortsatt kunne bidra med svar på problemstillingen om den aktuelle debatten. Videre blir det interessant for andre og eventuelt etterprøve samme resultater i andre innvandringsrelaterte debatter, eller lignende mønstre knyttet rundt elitistisk dominans i andre debatter som om for eksempel klima. I tillegg kan man stille seg spørsmålet om hvor de valgte avisene Aftenposten og VG plasserer seg på den politiske aksen (Manning, 2001). «I en organisatorisk sammenheng, kan tilgjengeligheten på dokumenter være strykt av regler og prosedyrer, og det kan ligge en klar agenda bak hva som er eller ikke er tilgjengelig» (Johannessen et al., 2021, s. 243). Det er som sagt derfor viktig å bemerke forfatter eller hovedkildes bakgrunn og posisjon, noe som er sentralt i analysen av meningsinnhold. Begge avisene går under kategorien riksaviser, men Aftenposten beskriver seg selv som en dagsavis, mens VG som tabloidavis på deres respektive nettsider. Aftenposten påstås å kunne plasseres noe lenger til høyre, som er tatt høyde for i denne oppgaven, avisene skal dog være nøytrale i sin majoritetsdekning (Allern, 2001). På den andre siden kommer det frem i oppgavens empiriske del at begge aviser slipper flere aktører til med fordelte politiske meningsytringer i denne debatten.

En annen begrensning er at oppgaven baserer seg på en relativt kort debatt om innvandringsstopp i juli 2023. På den andre siden vil det korte tidsrommet som undersøkes i avisene kunne si noe om definisjonsmakten aktørene forholder seg til i en debatt fra start til slutt. Derfor går denne oppgaven dypere inn i meningsinnholdet. Debatten er heller ikke akademisk analysert fra før av, i motsetning til for eksempel innvandringsdebattene rundt ekstreme holdninger, eller flyktningkrisen fra 2015 (Brox, 2009; Øvergård, 2021). Dette er debatter som forskere hyppig har undersøkt, og etterprøvd resultatene av ved nye dagsaktuelle innvandringskonflikter over lang tid. Med andre ord setter denne oppgaven et skråblikk på en spesifikk innvandringsdebatt som ikke før har blitt analysert, med fokus på meningsinnhold som forskere fortsetter å oppfordre til (Figenschou & Beyer, 2014; Lundh, 2014).

3.3. Datautvalg

Utvalget av artikler fra Aftenposten og VG er gjort ved å benytte databasen «Atekst» med tilgang fra UIS. Denne databasen gir full og oversiktlig tilgang til alle nyhetsartikler fra de offisielle norske avisene. For å avgrense etter ønsket forskning på debatten om innvandringsstopp fra juli 2023 er søkeordet «innvandringsstopp» benyttet i søkefeltet. Videre er det avgrenset med år 2023 og måned juli, avgrenset med Aftenposten og VG som medieinstitusjoner. Søket ga deretter 16 treff fra avisenes nettsteder, 11 fra Aftenposten og 5 fra VG i perioden 8.07.2023 – 25.07. 2023. Det er også kontrollsøkt etter «Ola Svenneby» for å eventuelt fange opp artikler uten begrepet «innvandringsstopp», i tillegg til videre eksaminering av begge avisers nettsteder samme tidsperiode. Debatten presentert i de to avisene er hensiktsmessig å analysere med tanke på at den fort kan blusse opp igjen i senere fremtid når innvandringsspørsmål preger mediebildet igjen, for å sammenligne avdekkede mønstre. Etter egen avgrensing er datautvalget lagret og lastet ned gjennom databasens funksjoner, de er deretter dybdelest systematisk fra hver avis med noterte observasjoner gjort ved fokusområdene nevnt i neste delkapittel. Først vil artiklene presenteres i en tabell som viser debattens totale tidslinje i begge aviser, også med titler, forfattere og publiseringsformat. Alle 10 artikler fra avisenes meningsformater er skrevet selvstendig av nevnte forfatter(e) og gir uttrykk for deres meningsinnhold. Her inkluderes flere av de nevnte kildegruppene i form politikere, forskere, professorer, journalister, ledere og redaktører av organisasjoner. De resterende 6 artiklene i avisenes nyhetsformater er skrevet av journalister i intervju/dialog med 5 politikere som hovedkilde, samt 1 forfatter. Forholdene analyseres videre i neste hovedkapittel med empiri og diskusjon. Tabellen med artikler presenteres her i metodedelens som følge av at empiri og analysedelen er sammenfattet etter sentrale fokusområder.

Tabell 1

- Artikler hentet fra Atekst database med søkeord «innvandringsstopp», avgrenset til Aftenposten og VG Juli 2023.

	Artikkel etter Publiseringsdato	Tittel	Forfatter	Avis og format
1	08.07.2023	Leder i Unge Høyre ber om innvandringsstopp – Vi får et samfunn som kommer til å falle fra hverandre	Birgitte Iversen med Ola Svenneby	Aftenposten Nyhetsformat
2	08.07.2023	AUF-lederen fikk vondt i magen av Unge Høyre lederens utspill	Live Tronstad og Ingrid E. K. Johansen med Astrid Willa Eide Hoem	Aftenposten Nyhetsformat
3	10.07.2023	Innvandringsstopp blir for enkelt	VG-Leder	VG Meningsformat
4	11.07.2023	Sylvi Listhaug roser Unge Høyre lederen og advarer: - Vi er inne i en farlig spiral	Signe Rosenlund – Hauglid med Sylvi Listahuaug	VG Nyhetsformat
5	11.07.2023	Full støtte til Svenneby	Simen Sandlien	Aftenposten Meningsformat
6	12.07.2023	Kultur betyr mye når man skal velge nabolag – også for etniske minoriteter	Bengt Andersen	Aftenposten Meningsformat
7	13.07.2023	Ut mot egen partifelle – Nærmer oss menneskerettighetsbrudd	Nour Azba med Elisabeth Tangen	VG Nyhetsformat

8	14.07.2023	Nei. Norge faller ikke fra hverandre	Maryam Iqbal Tahir	Aftenposten Meningsformat
9	17.07.2023	Fabian Stang om innvandringsstopp-forslag: - Må kunne ta diskusjonen	Nour Azba med Fabian Stang	VG Nyhetsformat
10	17.07.2023	«Østkantforfatter»: - Det er vi som har sviktet ungene våre	Signe Rosenlund-Hauglig med Anna-Sabina Soggiu	VG Nyhetsformat
11	17.07.203	Jo, utenforskap gjør at samfunn kan falle fra hverandre	Ola Svenneby	Aftenposten Meningsformat
12	18.07.2023	Innvandringsstopp. Seriøst?	Sanjana Arora, Anne Brit Hatleskog, Gunhild Odden, Jonas Debesay	Aftenposten Meningsformat
13	19.07.2023	Unge Høyre-lederens utspill er villedende og bryter med menneskerettighetene	Eric Wang Wickstrøm	Aftenposten Meningsformat
14	20.07.2023	Innvandringsstopp er ikke løsningen. Det er derimot toleranse og økonomisk likhet	Hatem Ben Mansour	Aftenposten Meningsformat
15	23.07.2023	Levekårsutfordringer kan ikke skilles fra innvandring, kultur eller religion	Nina Hjerpeset-Østlie	Aftenposten Meningsformat
16	25.07.2023	Kultursporet er en avsporing	Jonas Debesay,	Aftenposten Meningsformat

			Sanjana Arora, Anne Brit Hatleskog, Gunhild Odden	
--	--	--	--	--

3.4. Valg av fokusområder i datautvalget

Datautvalget er dybdelest fra start til slutt med bildetekst inkludert. Som variabler å vektlegge baserer oppgaven seg på deltagelse og meningsinnhold ved definisjonsmaktens dimensjoner. Innenfor dette gjør hovedkilde ved type forfatter og dens/deres form av stilling, posisjon eller plassering innenfor de nevnte kildegruppene seg aktuell. Dette er for å danne et bilde av de ulike gruppenes deltagelsesrolle og evne. Et annet sentralt fokusområde i artiklene er noteringen av meningsinnholdet. Dette gjøres ved å kombinere kildenes posisjoner med analyse av hva slags ytringer som kommer til uttrykk i avisene. For å undersøke hvordan utfordringene og problemstillingene i debatten om innvandringsstopp blir definert, fokuseres det særlig på den andre dimensjonen av definisjonsmakten. Sentrale temaer i debatten identifiseres, for så å analysere hvilke budskap ulike aktører fremmer. Innenfor dette undersøkes debatten helhetlig i et tidsperspektiv fra start til slutt, med et utvalg av illustrerende sitater. Slik vil nøkkelaktører identifiseres og dermed hva slags meningsinnhold som dominerer i debatten.

Videre følger en helhetlig diskusjon av empiriske funn etter oppgavens problemstilling og valgte fokusområder i debatten om innvandringsstopp i Aftenposten og VG.

Figenschou og Beyers funn i deres artikkel er valgt som det akademiske forskningsgrunnlaget, og nevnte kildedefinisjoner «kultureliten», «makteliten», «vanlige folk» og henholdsvis «andre aktører» som profesjoner og interessegrupper benyttes (2014). Definisjonsmakten blir på bakgrunn av dette analysert gjennom meningsinnholdet i de valgte avisene og hvordan disse kommer til uttrykk. I tillegg bidrar polariseringsteori til en større bredde i oppgavens teoridel og diskusjon, for å styrke konklusjonen avslutningsvis.

4.0. Empiri og diskusjon

Problemstillingen ønsket å søke svar på hvem som dominerer med definisjonsmakt i innvandringsdebatten, ved å undersøke debatten om innvandringsstopp fra juli 2023. De faktiske forholdene vil nå avsløres. De empiriske resultatene vil systematisk analyseres under en rekke sentrale og tematiske overskrifter for å gi et helhetlig bilde av strukturene i den utspilte debatten. Dette i lys av oppgavens teoretiske rammeverk. Her vil deltagende aktører og analyse av fremtredende meningsinnhold presenteres.

4.1. Definisjonsmaktens første dimensjon ved deltagende kildegrupper

En fellesnevner den tidligere forskningen har rundt funnene om maktelitens overrepresentasjon i nyhetsformatene, er at dette også er tilfellet i debatten om innvandringsstopp fra juli 2023. I de 16 analyserte artiklene er 6 av artiklene i nyhetsformatene, makteliten er her hovedkilde hele 5 av disse 6. Den siste artikkelen fra avisenes nyhetsformater er et intervjuinnlegg i VG representert kultureliten ved «østkantforfatter» Anna Sabina Soggiu (Rosenlund-Hauglid, 2023b). Totalt sett er makteliten hovedkilde i 7 av de 16 artiklene, så vi ser derfor et bredere kildemangfold når meningsformatene inkluderes. Makteliten er fortsatt sett den mest representerte kildegruppen i hele debatten. Vi kan stille oss spørsmålet om hvorfor funnene om maktelitens dominans ikke har variert mer etter en periode på ti år, men makteliten sitter med muligheten til iverksettelse av politiske vedtak som følge av debatten. Det er derfor deres ansvar å inneha kunnskap om innvandringspolitikk for å gjøre egne posisjoner holdbare. For mediene blir da makteliten en naturlig og legitim kilde i nyhetsformatene rundt politiske debatter, men på den andre siden kunne debatten hatt nytte av et større mangfold for å representere samfunnet helhetlig (Allern, 2001; Figenschou & Beyer, 2014).

Opgaven fremhevet tidligere funn om en kulturelitistisk dominans i meningsformatene, så er dette også tilfellet i den moderne debatten om innvandringsstopp? For å først svare enkelt; nei. Av de totalt 10 artiklene som stammer fra meningsformatene i Aftenposten og VG, stammer 3 artikler fra kultureliten (Hjerpeset-Østlie, 2023; Iqbal Tahir, 2023; VG Leder, 2023). Kultureliten er den andre mest representerte kildegruppen når vi isolerer til meningsformatene, mens det faktisk, i debatten om innvandringsstopp er gruppen profesjoner som får mest spalteplass. 4 av de 10 artiklene som stammer fra meningsformatene har opphav fra profesjonskilder som uttaler seg om debatten. Disse profesjonene inkluderer forskere i

interkulturell kommunikasjon, en byforsker, professorer, og jurister som bidrar med kunnskapsbasert meningsinnhold om blant annet menneskerettighetsbrudd, integreringsutfordringer og valg av bosted for innvandrere (Andersen, 2023; Debesay et al., 2023; Sanjana et al., 2023; Wang Wickstrøm, 2023). I meningsformatene er det i tillegg 2 bidrag fra makteliten i form av et innlegg fra Ola Svenneby selv og et støtteinnlegg fra høyrepolitiker Simen Sandlien, begge i Aftenposten (Sandlien, 2023; Svenneby, 2023). Den siste artikkelen i avisenes meningsformat hører til kildegruppen «Interessegrupper» og er et innlegg av daværende leder i antirasistisk senter Hatem Ben Mansour som setter søkelys på inkluderende integreringstiltak (Mansour, 2023).

Når vi nå har plassert de 10 ulike artiklene fra avisenes meningsformater hos de representerte hovedkildegruppene som etter høyest representert rekkefølge var; «profesjoner», «kultureliten», «Makteliten», og «interessegrupper», kan vi stille oss spørsmålet om vi har fått en mer inkluderende debatt. Samlet sett forteller denne empirien oss at Figenschou og Beyers funn om en kulturelitistisk dominans i avisenes meningsformater ikke er like holdbar i dag, men maktelitens posisjon i nyhetsformatene er uendret. Kildegruppen «vanlige folk» er ikke representert, noe som er synd for debattens bredde. I tillegg savnes minoritetsperspektiver for fler relevante opplevelser av de presenterte innvandringsutfordringene. Elitekildene utgjør 11 av de 16 artiklene, derfor kan vi trekke konklusjonen om at den tidligere forskningens funn rundt elitegruppenes definisjonsmakt fortsatt er holdbare (Figenschou & Beyer, 2014). Etter analyse av kildeforholdene i debatten om innvandringsstopp fra 2023 konkluderes det dermed med at definisjonsmakten i innvandringsdebatten er uendret. Et svar på problemstillingen blir derfor; det finnes fortsatt en samlet elitedominans i innvandringsdebatten. På den andre siden ser vi at meningsformatene preges av mer deltagelse fra profesjoner enn kultureliten. Det vil derfor være interessant for fremtidig forskning å måle denne trenden av mangfold og økt deltagelse i den generelle debatten, men unntak av «vanlige folk». Dette gjør det svært sentralt å nå trekke inn definisjonsmaktens andre dimensjon om meningsinnhold, slik tidligere forskning oppfordret til.

4.2. Definisjonsmaktens andre dimensjon

4.2.1. Debattens tidslinje

Debattens innledende fase starter med Svennebys uttalelse i Aftenposten om hans ønske om innvandringsstopp til Norge 08 juli (Iversen, 2023). Her følger AUF-leder Hoem opp med et raskt motsvar samme dag og svarer med å påpeke viktigheten av mangfold og inkludering ved gode integreringstiltak (Tronstad & Karo Johansen, 2023). En leder i VG uttrykker så denne avisens standpunkt i debatten og påpeker ønske om en streng innvandringspolitikk, men avfeier innvandringsstoppen og vektlegger heller integreringstiltak (2023). Listhaug kommer så også til i VG med støtte til Svennebys forslag (Rosenlund-Hauglid, 2023a). Det samme gjør Sandlien fra høyre i Aftenposten (2023). Etter denne vekslingen mellom makteliten og kulturelitens ene lederbidrag, kommer debattens første profesjonsinnlegg til uttrykk ved byforsker Bengt Andersens søkelys på integreringsrettede bostedsutfordringer i lys av kultur (2023). Svenneby møter så motstand fra eget hold ved Tangen i Unge Høyre ved hennes budskap om bedre integreringspolitikk, og påstanden om hans forslags menneskerettighetsbrudd (Azba, 2023a). I tillegg tilføyer journalist Iqbal Tahir kritikk mot Svenneby med artikkelen «Nei. Norge faller ikke fra hverandre» (2023). Disse artiklene presenteres i avisene over en periode på 6 dager før debatten roer seg over 3 dager.

Debatten går så videre i andre fase 17. juli. Her får debatten tilskudd av 3 innlegg. Høyres Fabian Stang mener forslaget må diskuteres, «østkanforfatter» Anna Sabina Soggiu fremhever sosioøkonomiske årsaker til integreringsutfordringer, og Ola Svenneby presiserer debatten i et eget innlegg (Azba, 2023b; Rosenlund-Hauglid, 2023b; Svenneby, 2023). Etter dette innlegget fra Svenneby stilner så debatten fra makteliten i avisene og får så et mer profesjonsrettet preg. 4 forskere og professorer innen interkulturell kommunikasjon avfeier så innvandringsstopp og ser bort i fra kultur som en betydelig faktor i Svennebys argumenter (Sanjana et al., 2023). Neste innlegg er også inne gruppen profesjoner ved jurist Wickstrøms innlegg om forslaget som ser ut til å bryte ved menneskerettighetene (2023). Antirasistisk senter påpeker vider i neste innlegg at sosioøkonomiske ulikheter må bekjempes for bedre integrering (Mansour, 2023). Datoen er nå 20. juli. Debattens to siste innlegg er redaktør i Gjenstridig.no Hjerpeset-Østlies støtte til Svenneby med motsvar til profesjonene i interkulturell kommunikasjon. Dette publiseres i Aftenposten 23. Juli 2023. Motparten svarer

så igjen 25. juli og avfeier kultur og religionsargumentet til fordel for høy arbeidsledighet ved for eksempel levekårsutfordringer. Debatten stilner så i de to avisene.

Ved hjelp av definisjonsmaktens andre dimensjon kan vi konkludere med at høyresidens budskap får mest gjennomslag i dekkningen av debatten som enkeltgruppe. Det er dog viktig å notere at dette budskapet ikke er samlet, men preget av en splid i graden av konservativt syn på innvandringspolitikk. Dette eksemplifiseres med differerende meningsinnhold innad i Unge Høyre ved Svenneby og Tangen i tillegg til Listhaugs ønske om å dra Høyres innvandringspolitikk nærmere Fremskrittspartiets. Artikkelen til redaktør Hjerpeset-Østlie bidrar til det nevnte budskapet om strengere innvandringspolitikk ved støtte til Svenneby. På den andre siden kan det også konkluderes med at det samlede budskapet fra de andre deltagende aktørene innen makteliten, kultureliten, interessegruppen og profesjonene om utrettingen av bedre integreringstiltak dominerer debatten. Samlet sett konkluderes det derfor med at høyresiden er den enkeltgruppen med mest gjennomslag for sine budskap i debatten, mens andre deltageres samlede budskap om bedre integreringspolitikk dominerer over flere kildegrupper. Det politiske meningsinnholdet dominerer første fase av debatten, mens andre og siste fase er preget av flere profesjonsuttalelser. Kan dette være bevis på at definisjonsmakten endrer seg over tid? (Petersson & Carlberg, 1990) Her kan man også påstå at profesjonene sitter med definisjonsmakt over debatten, men til hvilken grad? Det er allerede gjort rede for at debatten foregår på elitenes premisser, spørsmålet blir da hvordan debatten hadde sett ut hvis den fikk foregå på profesjonenes premisser. Ettersom at profesjonene slipper hyppigere til i debattens avsluttende fase og makteliten uteblir i større grad, kan en mulig forklaring være at deler av maktelitens egne politiske ideologi veier tyngre enn påvirkning fra profesjonene (Strompedal, 2012; Øvergård, 2021).

4.2.2. Videre analyse av fremtredende meningsinnhold

Meningsinnholdet som kommer frem i Aftenposten og VGs 16 artikler i debatten om innvandringsstopp kan videre klassifiseres ved å fortsatt bruke Figenschou og Beyers kildegruppedefinisjoner, men variansen innad i dem må bemerkes (2014). I tillegg må også forskjellige argumenter aktørene bruker undersøkes. Kort oppsummert kan vi påpeke at debatten inkluderer et mangfold av meningsinnhold både innad og blant deltagerne.

Innad i makteliten finnes det en klar splid i meningsinnhold knyttet til forslaget innvandringsstopp mellom venstresiden og høyresiden. Det to sidene holder på sine kjerneverdier i form av en liberal eller konservativ innvandringspolitikk, men det finnes også en todimensjonal splid innad i makteliten. Denne ligger hos høyresiden baserer seg på graden av konservativt syn på innvandringspolitikk. Skillet blir eksemplifisert en rekke ganger gjennom Unge Høyre, Høyre, og Fremskrittspartiets innvandringspolitiske uttalelser. Svenneby henter støtte hos partifeller Sandlien og Stang i deres artikler som roser han for å «tørre å ta debatten», selv om Stang presiserer en viss usikkerhet og at dette ikke er høyres nåværende politikk (Azba, 2023b; Sandlien, 2023). Fra kultureliten henter Svenneby støtte i overnevnte innlegg fra Hjerpeset-Østlie (Hjerpeset-Østlie, 2023).

Den aller største støtten kommer fra Listhaug i Fremskrittspartiet, hun håper at større deler av høyre nå blir åpne for strengere innvandringspolitikk (Rosenlund-Hauglid, 2023a). Svenneby og Listhaug argumenterer samlet sett for at en innvandringsstopp er nødvendig for å sikre et stabilt og trygt Norge, problemene vi har i dag er også et resultat av forskjeller knyttet til kultur og religion. Måten de presenterer sitt meningsinnhold på er å vise til økende innvandrerrelatert kriminalitet i Sverige og Frankrike, for så å trekke frem hendelser i Norge som håndhilsningsnekt og uttak av barn i skolen som økende trender. Dette gjør deres meningsinnhold holdbart, men man kan også stille seg spørsmålet om til hvilken grad det mer er politiske skremmeskudd enn realistiske framtidsscenarioer (Lundh, 2014). På den andre siden høster Svenneby kritikk fra eget parti. Er dette bevis på en økende polarisering? Både leder i Oslo Unge Høyre Elisabeth Tangen, og leder i Nordland Unge Høyre Maria Strand Munkhaug kritiserer Svenneby og mener at forslaget nærmer seg menneskerettighetsbrudd (Azba, 2023a). Denne empirien beskriver et direkte bilde av en polarisert høyreside, i tillegg trekker Tangen inn et sentrum-periferi-argument i hennes uttalelser som videre vitner om polariserte holdninger blant den norske befolkningen i innvandringsdebatten. Sitatet lyder; «Tangen retter heller sin kritikk mot holdninger på bygda. Hun forteller at der hun kommer fra på Gran, opplevde hun flere av de situasjonen Svenneby nevner er problemer i Oslo, enn det hun har gjort i byen» (Azba, 2023a). Viktigheten av gode integreringstiltak blir igjen fremhevet. Til sammen forklarer disse funnene en økende affektiv polarisering, og holdningspolarisering innad i makteliten som videre påvirker en allerede polarisert norsk innvandringsdebatt (Fladmoe et al., 2023).

Både venstresiden, profesjonsinnleggene og majoriteten av kulturelitens bidrag til debatten fremmer et sterkt fokus på bedre integreringstiltak som løsning på de innvandringsrelaterte utfordringene Svenneby presenterer. Artikkelen fra «interessegrupper» ved Mansour i antirasistisk senter fremmer også dette. Kultur- og religionsforskjeller er ikke dominerende i deres argumentasjon i meningsinnholdet. Samlet sett fremmer den politiske venstreside og profesjonsinnleggene argumenter i sitt meningsinnhold som fremhever at bearbeidelse av sosioøkonomiske ulikheter må til for å sikre bedre integrering. Byforsker Bengt Andersen presiserer dette ved å si at «Det er også liten tvil om at klasselikheter synes å være viktig for å forstå valg av nabolag og dermed skolekrets. Klassene høyere opp i hierarkiet har bedre muligheter for å finne seg homogene nabolag» (Andersen, 2023).

Argumentet knyttet til menneskerettighetsbrudd tas også opp av Jurist Eric Wang Wickstrøm i hans Aftenposten-artikkel. Han hevder at forslaget om innvandringsstopp er i strid med FNs flyktningkonvensjon, og påpeker at retten til å søke asyl er en grunnleggende menneskerett. Hans posisjon som jurist gjør meningsinnholdet mer holdbart, og presenterer videre en nyansert meningsfremleggelse ved sitatet «Å begrense innvandring kan også være et tiltak for å sikre god integrering. Da bør man starte med å foreslå lovlige løsninger. Seriøse politikere bør også velge sine ord med omhu» (Wang Wickstrøm, 2023). For hva mente egentlig Svenneby med «innvandringsstopp»? I store deler av kritikken rettet mot han ser det ut til at fler har kastet seg inn i debatten etter umiddelbare affektive reaksjoner. «Østkantforfatter» Anna Sabina Soggiu hevder nettopp at politikerne bevisst polariserer for å sanke stemmer i sitt meningsinnhold, mens hun selv retter fokuset mer mot sosial ulikhet enn individets innvandringsstatus (Rosenlund-Hauglid, 2023b). Det å spille på følelser være gjort bevisst retorisk fra Svennebys side, for å skape reaksjoner, det understreker jo også lederen i VG i sitt innlegg ved å hevde at han ikke hadde fått oppmerksomhet ved kun å foreslå en streng innvandringspolitikk.

AUF leder Astrid Willa Eide Hoem bruker ord som «skremmende», «urovekkende» og «ekstremt» for å utrykke sin misnøye ved forslaget, og styrke sitt meningsinnhold rundt en liberal innvandringspolitikk. Dette kommer også til uttrykk gjennom å si at hun fysisk får «vondt i magen» av forslaget og styrker AUF sitt ønske om å være en tolerant representant for et mangfoldig samfunn (Tronstad & Karo Johansen, 2023). Svenneby svarer på kritikken han har rukket å få i en artikkel i Aftenposten midtveis i debattens tidsrom der han konstaterer: «Kort fortalt har jeg foreslått å endre asylsystemet slik at beskyttelse ikke gis i

Norge. Jeg vil sette kvoteflyktninger til null og begrense familiegjenforening. Arbeidsinnvandringen skal fortsette som før» (Svenneby, 2023). Det er dette meningsinnholdet som har vært selve kjernen for debatten om innvandringsstopp fra juli 2023, vi ser derfor at måten meningsinnhold presenteres på i mediene er med på å kunne gjøre debatten mer polarisert enn nødvendig. På den andre siden kan det som nevnt være bevisst gjort for å engasjere rundt egen politisk oppslutning slik andre aktører nevner. Spørsmålet vil da være hvilke langvarige konsekvenser dette kan medbringe for forholdene i norsk innvandringsdebatt ved tilgang til mediene hvis graden av politisk polarisering stadig øker.

4.3. Påstanden om den «moralistiske eliten»

Etter at det nå er avdekket at det ikke finnes spor av en dominerende kulturelite i avisenes dekning av denne debatten, trenger vi sjekke status rundt høyresidens påstand om denne «moralistiske eliten». Først og fremst, kan vi stille oss spørsmålet om påstanden i det hele tatt lenger er holdbar når innvandringskritiske stemmer, som i dette tilfellet representert Ola Svenneby, får spalteplass til å starte nettopp en innvandringskritisk debatt i Aftenposten (Iversen, 2023). Påstanden svekkes noe av dette, men for å analysere den nøyere må de 3 artiklene fra kultureliten i avisenes meningsformat grundigere undersøkes. Påstanden om en moralistisk elite kan særlig finne støtte etter VGs innlegg «Innvandringsstopp blir for enkelt» fra 10. Juli 2023 der forfatter kun er oppgitt som en leder i VG ved «VG Leder», og at avisen presiserer at dette er et innlegg som uttrykker organisasjonens helhetlige mening om forslaget. Innen artikkelens meningsinnhold presiser VG motstanden rundt et så kritisk innvandringstiltak med sitatet: «Om Svenneby hadde sagt han ønsker en streng innvandringspolitikk ville han ikke fått oppmerksomhet. Men da ville vi vært enige» (VG Leder, 2023). På den andre siden kan også dette sitatet svekke påstanden om en «moralistisk elite», dette fordi VG som organisasjon også her uttrykker støtte til en streng innvandringspolitikk, noe høyresiden fremmer. VG vektlegger heller fokus på integreringstiltak som løsning på utfordringene. Kan vi også dermed stille oss spørsmålet om påstanden har blitt mer utvannet de siste årene? De to andre kulturelitistiske bidragene i meningsformatene finner sted i Aftenposten, og analyserer vi først artikkelen fra Nina Hjerpeset-Østlie, vil svaret være ja.

Hjerpeset-Østlie har fått spalteplass i artikkelen «Levekårsutfordringer kan ikke skilles fra innvandring, kultur eller religion», og er til vanlig redaktør i bloggen Gjenstridig.no som fremmer konservativt meningsinnhold. Den dominerende meningen som kommer frem i artikkelen meningsinnhold er støtte til forslaget om innvandringsstopp, ettersom det hevdes at det kan være nødvendig for å løse dagens innvandringsrelaterte utfordringer med tanke på kulturkræsje og blant annet bosetting. Når det er snakk om kulturforskjellenes betydning, noe både deler av venstresiden og deler av profesjonsgruppen vektlegger i liten grad, uttrykker Hjerpeset-Østlie sitt meningsinnhold på følgende måte: «Det er en feilaktig påstand ettersom store deler av levekårsutfordringene i ikke-vestlige grupper i stor grad skyldes kultur så vel som religion og derfor i høyeste grad er relatert til innvandring» (Hjerpeset-Østlie, 2023). Hun viser til at innvandrere tar flere private valg, som blant annet valg av bostedsområde der det allerede er høy andel innvandrere, som gjør at de blir dårligere integrert. På den andre siden kan vi stille oss spørsmålet om dette dog ikke er naturlig med tanke på tilhørighet og trivsel i samfunnet? Det fremstår som at to sentrale hovedsynspunkt kommer frem i den totale debattens meningsinnhold; om løsningen på disse innvandringsrelaterte problemene dette medfører først skal bekjempes med en «innvandringsstopp» eller bedre integreringstiltak.

Til nå finnes det ingen holdbarhet i høyresidens påstand om en «moralistisk» elite i denne debatten, men den siste artikkelen i meningsformatene av journalist Maryam Iqbal Tahir kan være med på å gi den noe relevans. Artikkelen har tittelen «Nei. Norge faller ikke fra hverandre», og er et direkte svar på Svennebys hevdelse om at dette kunne bli tilfellet hvis man ikke iverksatte en innvandringsstopp. Hun mener Svenneby overreagerer, og tillegger han et «dystert fremtidssyn» som et retorisk virkemiddel i presentasjonen av sitt meningsinnhold. Videre begrunner hun at det alltid vil finnes tilfeller av rasisme og homofobi, men at samfunnet ikke er i krise for det og fremmer dermed mer fokus på integreringstiltak (Iqbal Tahir, 2023).

Påstanden fra høyresiden om en «moralistisk korrekt elite» er nå undersøkt etter analyse av de 3 artiklene fra kildegruppen «kultureliten» i den moderne debatten om innvandringsstopp. Ut ifra analysen kan det konkluderes med at kritikken ikke finnes holdbar i form av en rekke forskjeller i deltagerens meningsinnhold. På den ene side fremheves innvandringskritisk innhold, både i form av svært konservativt meningsinnhold, men også under et mer nyansert bilde. På den andre siden finnes det også kritikk fra kultureliten som høyresiden kan plassere

under sin ide om en «moralistisk elite», her ved Iqbal Tahirs artikkel. Det er dog ingen overvekt i debatten ettersom ulikt meningsinnhold får slippe til fra kultureliten.

5.0. Konklusjon

Denne oppgaven ønsket å supplere tidligere forskning om deltagelse i norsk innvandringsdebatt ved å fokusere på meningsinnhold kvalitativt (Figenschou & Beyer, 2014). Dette for å kunne identifisere noen generelle trekk ved den norske innvandringsdebatten i dag. 5 kildegrupper ved «kultureliten», «makteliten», «profesjoner», «interessegrupper» og «vanlige folk» ble analysert i dybden med utgangspunkt i deres deltagelse i debatten rundt innvandringsstopp fra juli 2023 i Aftenposten og VG. Teoretisk rammeverk ved definisjonsmaktens dimensjoner og polariseringsteori ble benyttet (Fladmoe et al., 2023; Petersson & Carlberg, 1990). Til felles med tidligere forskning ble det avdekket at makteliten fortsetter å dominere i nyhetsformatene, og at debattens definisjonsmakt fortsatt ligger hos både makteliten og kultureliten ved dominerende hovedrepresentasjon i hele 11 av 16 analyserte artikler. Svaret på oppgavens problemstilling blir derfor at elitegruppene fortsatt besitter definisjonsmakten i innvandringsdebatten. Ved definisjonsmaktens andre dimensjon ble det avdekket av budskapet til den politiske høyreside kommer mest til uttrykk samlet sett, dog med en intern varians i konservativt syn på innvandringspolitikk. Maktelitens budskap kommer også til større uttrykk i debattens første fase, mens profesjonene er sterkere i den avsluttende fasen. Det kan også nå konstateres med at kultureliten ikke lenger dominerer avisenes meningsformater. Her er mangfoldet av de representerte kildegruppene nokså jevnt fordelt, hvor gruppen med profesjoner kom mest til uttrykk. På den andre siden mangles uavhengige kildebruk og uttalelser fra gruppen «vanlige folk». Dette kunne bidratt til en bredere journalistikk om det øvrige samfunnets oppfatning av debatten (Allern, 2001; Reunanen et al., 2010).

Totalt sett presenterer avisene et mangfold av meningsinnhold blant deltagerne, som igjen kommer til uttrykk og stadfestes gjennom deres posisjoner og retoriske budskap. På den andre har det blitt avdekket en rekke empiriske bevis som tilsier at både holdningspolarisering og affektiv polarisering øker etter helhetlig analyse av debatten. Polarisingen hevdes også til å være et bevisst virkemiddel for stemmesanking i form av hvordan deltagerne velger å presentere sitt meningsinnhold. Oppgaven har også undersøkt dagens status på påstanden om en «moralistisk korrekt» elite i avisene fra høyresidens mest kritiske innvandringsstemmer (Knudsen Haarr & Krogstad, 2011). Her konkluderes med at kritikken er noe utvannet i dag etter avisenes inkludering av kritiske innvandringsinnhold fra kultureliten. Det samlede meningsinnholdet fra andre deltageres motstand mot innvandringsstopp kan dog forstås at

kan kunne oppleves som moralistisk. Dette begrunnes i et betydelig mer konservativt politisk ståsted på innvandringsrelaterte utfordringer enn majoriteten av andre kildegrupper, og politisk opposisjon. Fremtidig forskning oppfordres til å sette fokus på mekanismer til mer deltagelse fra minoriteter og «vanlige folk» i lys av langsiktige samfunnsmessige konsekvenser en stadig mer polarisert innvandringsdebatt muliggjør. Dette i tillegg til den økende polariseringen mellom og innad i samfunnets maktelite som denne oppgaven har avdekket. Det må også reflekteres rundt at aktørene i den offentlige debatten bevisst trenger å anerkjenne begrepet om definisjonsmakt, dette fordi det krever anerkjennelse om muligheten til å kunne vite i hvilken grad man evner å påvirke opinionen. Dette går utenfor oppgavens begrensede rammeverk, og ønsker derfor å legge fremtidig samfunnsvitenskapelig forskning i retning analyse av maktstrukturer blant deltagere i den offentlige debatten.

6.0. Litteraturliste

- Allern, S. (2001). *Nyhetsverdier: Om markedsorientering og journalistikk i ti norske aviser*. IJ-forlaget. https://urn.nb.no/URN:NBN:no-nb_digibok_2011032205025
- Andersen, B. (2023, 12. juli). *Kultur betyr mye når man skal velge nabolag – også for etniske minoriteter*. Aftenposten. <https://www.aftenposten.no/meninger/debatt/i/RGnggW/kultur-betyr-mye-naar-man-skal-velge-nabolag-ogsaa-for-etniske-minoriteter>
- Azba, N. (2023a, 13. juli). *Oslo Unge Høyre leder kaller innvandringsstopp for menneskerettighetsbrudd*. VG. <https://www.vg.no/i/zEwqB4>
- Azba, N. (2023b, 17. juli). *Fabian Stang om innvandringsstopp*. VG. <https://www.vg.no/i/EQ2WA3>
- Brox, O. (2009). Polarisering i norsk islamismedebatt. *Nytt Norsk Tidsskrift*, 26(1), 67–73. <https://doi.org/10.18261/ISSN1504-3053-2009-01-09>
- Debesay, J., Sanjana, A., Hatleskog, A. B., & Odden, G. (2023, 25. juli). *Kultursporet er en avsporing*. Aftenposten. <https://www.aftenposten.no/meninger/debatt/i/kELOQk/kultursporet-er-en-avsporing>
- Fangen, K., & Vaage, M. N. (2015). FrP-politikers innvandringsretorikk i posisjon og opposisjon. *Agora*, 32(3–4), 30–63. <https://doi.org/10.18261/ISSN1500-1571-2014-03-04-03>
- Figenschou, T. U., & Beyer, A. (2014). Elitene, minoritetene og mediene – Definisjonsmakt i norsk innvandringsdebatt. *Tidsskrift for samfunnsforskning*, 55(1), 24–51. <https://doi.org/10.18261/ISSN1504-291X-2014-01-02>
- Fladmoe, A., Wollebæk, D., & Brekke, J.-P. (2023). Polarisering av holdninger til innvandring i Norge på 2000-tallet: Teoretiske perspektiver og empiriske trender. *Tidsskrift for samfunnsforskning*, 64(3), 252–261. <https://doi.org/10.18261/tfs.64.3.5>
- Grant, W. (1989). *Pressure Groups, Politics and Democracy in Britain*. <https://link.springer.com/book/10.1007/978-1-349-15022-9>
- Grønmo, S. (2016). *Samfunnsvitenskapelige metoder* (2. utg.). Fagbokforl. https://urn.nb.no/URN:NBN:no-nb_digibok_2020051348075
- Gullikstad, B., Kristensen, G. K., Gullikstad, B., & Kristensen, G. K. (2021). «Vi er jo et mangfoldssamfunn.» Mangfold som offentlig integreringsfortelling: (Re)produksjon av likhet og ulikhet? I *Fortellinger om integrering i norske lokalsamfunn* (s. 40–63). Universitetsforlaget. <https://doi.org/10.18261/9788215042961-2021-02>

- Hjerpeset-Østlie, N. (2023, 23. juli). *Levekårsutfordringer kan ikke skilles fra innvandring, kultur eller religion*. Aftenposten.
<https://www.aftenposten.no/meninger/debatt/i/3EwV4M/levekaarsutfordringer-kan-ikke-skilles-fra-innvandring-kultur-eller-religion>
- Iqbal Tahir, M. (2023, 14. juli). *Nei. Norge faller ikke fra hverandre*. Aftenposten.
<https://www.aftenposten.no/kultur/kommentar/i/jlnVRn/nei-norge-faller-ikke-fra-hverandre>
- Iversen, B. (2023, 8. juli). *Leder av Unge Høyre ber om innvandringsstopp: – Vi får et samfunn som kommer til å falle fra hverandre*. Aftenposten.
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/mQE4O1/leder-av-unge-hoeyre-ber-om-innvandringsstopp-vi-faar-et-samfunn-som-kommer-til-aa-falle-fra-hverandre>
- Johannessen, A., Christoffersen, L., & Tufte, P. A. (2021). *Introduksjon til samfunnsvitenskapelig metode* (6. utgave Asbjørn Johannessen, Per Arne Tufte og Line Christoffersen.). Abstrakt forlag. https://urn.nb.no/URN:NBN:no-nb_pliktnonografi_000016149
- Knudsen Haarr, T., & Krogstad, A. (2011). Myten om den norske kultureliten. *Sosiologisk tidsskrift*, 19(1), 6–28. <https://doi.org/10.18261/ISSN1504-2928-2011-01-02>
- Krogstad, A. (2022). Klebrige og bevegelige metaforer om eliter og folk. *Norsk sosiologisk tidsskrift*, 6(6), 1–19. <https://doi.org/10.18261/nost.6.6.4>
- Lundh, E. B. (2014). *Populistisk kommunikasjonsstil hos norske stortingspartier: En kvantitativ innholdsanalyse av innvandringsdebatten på TV i 2003 og 2013* [Master thesis, Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Fakultet for samfunnsvitenskap og teknologiledelse, Institutt for sosiologi og statsvitenskap].
<https://ntnuopen.ntnu.no/ntnu-xmlui/handle/11250/268936>
- Manning, P. (2001). *News and News Sources: A Critical Introduction*.
<https://doi.org/10.4135/9781446218082>
- Mansour, H. B. (2023, 20. juli). *Innvandringsstopp er ikke løsningen. Det er derimot toleranse og økonomisk likhet*. Aftenposten.
<https://www.aftenposten.no/meninger/debatt/i/kELdja/innvandringsstopp-er-ikke-loesningen-det-er-derimot-toleranse-og-oekonomisk-likhet>
- McCombs, M. E., & Shaw, D. L. (1972). The Agenda-Setting Function of Mass Media. *The Public Opinion Quarterly*, 36(2), 176–187.
- Midtbøen, A. H. (2017). *Hovedfunn fra prosjektet Status for ytringsfriheten i Norge 2015–2017*. (2017:07). Institutt for samfunnsforskning. <http://hdl.handle.net/11250/2452339>

- Nadim, M. (2017). *Representasjonens forbannelse? Etniske og religiøse minoriteter i norsk offentlighet*. I A. H. Midtbøen (Red.), *Hovedfunn fra prosjektet Status for ytringsfriheten i Norge 2015-2017* (s. 42-45). Institutt for samfunnsforskning. <http://hdl.handle.net/11250/2452339>
- Petersson, O., & Carlberg, I. (1990). *Makten över tanken: En bok om det svenska massmediesamhället*. <http://archive.org/details/petersson-olof-1990-makten-over-tanken>
- Reunanen, E., Kunelius, R., & Noppari, E. (2010). *Mediatization in context: Consensus culture, media and decision making in the 21st century, the case of Finland*. 35(3), 287–307. <https://doi.org/10.1515/comm.2010.016>
- Ringdal, K. (2018). *Enhet og mangfold: Samfunnsvitenskapelig forskning og kvantitativ metode* (4. utg.). Fagbokforl. https://urn.nb.no/URN:NBN:no-nb_digibok_2021120748577
- Rosenlund-Hauglid, S. (2023a, 11. juli). *Sylvi Listhaug roser Unge Høyre-lederen og advarer: – Vi er inne i en farlig spiral*. VG. <https://www.vg.no/i/O81xab>
- Rosenlund-Hauglid, S. (2023b, 17. juli). *Østkantforfatter mener politikerne polariserer for å sanke stemmer: – Går på bekostning av fattige familier og barn*. VG. <https://www.vg.no/i/nQrd05>
- Sandlien, S. (2023, 11. juli). *Full støtte til Svenneby*. Aftenposten. <https://www.aftenposten.no/meninger/debatt/i/q18o8m/full-stoette-til-svenneby>
- Sanjana, A., Hatleskog, A. B., Odden, G., & Debesay, J. (2023, 18. juli). *Innvandringsstopp. Seriøst?* Aftenposten. <https://www.aftenposten.no/meninger/debatt/i/VP2gE4/innvandringsstopp-serioest>
- Strompedal, L. M. (2012). *Norge, et land for alle?: En teoretisk fremstilling av hvordan skriftlig medieinnhold kan påvirke oppbyggingen av biidentitetsintegrering hos innvandrere* [Master thesis, Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Fakultet for samfunnsvitenskap og teknologiledelse, Psykologisk institutt]. I 56. <https://ntnuopen.ntnu.no/ntnu-xmlui/handle/11250/270933>
- Svenneby, O. (2023, 17. juli). *Jo, utenforskap gjør at samfunn kan falle fra hverandre*. Aftenposten. <https://www.aftenposten.no/meninger/debatt/i/y6p5Mr/jo-utenforskap-gjoer-at-samfunn-kan-falle-fra-hverandre>
- Tronstad, L., & Karo Johansen, I. E. (2023, 8. juli). *AUF-lederen fikk vondt i magen av Unge Høyre-lederens utspill: – Skremmende og radikalt*. Aftenposten.

<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/5Bvg7O/auf-lederen-fikk-vondt-i-magen-av-unge-hoeyre-lederens-utspill-skremmende-og-radikalt>

VG Leder. (2023, 10. juli). *VG MENER: Det er for enkelt med innvandringsstopp*. VG.

<https://www.vg.no/i/KnKgy5>

Wang Wickstrøm, E. (2023, 19. juli). *Unge Høyre-lederens utspill bryter med menneskerettighetene*. Aftenposten.

<https://www.aftenposten.no/meninger/kronikk/i/3Ew5gd/unge-hoeyre-lederens-utspill-er-villedende-og-bryter-med-menneskerettighetene>

Øvergård, E. H. (2021). *Innvandringsdebatten i Norge: Endringer i meningsinnhold under «flyktningkrisen» 2015 - 2016* [Master thesis, The University of Bergen].

<https://bora.uib.no/bora-xmlui/handle/11250/2977605>

Aakvaag, G. C. (2008). *Moderne sosiologisk teori*. Abstrakt forl.

https://urn.nb.no/URN:NBN:no-nb_digibok_2013091106162